เดียวที่จะทำกันได้ กล่าวคือ แค่อาศัยนิสัยกักขฬะอันติดสันดานถ่อยถุยและกลับคำเป็นว่าเล่น ก็สามารถทำเรื่องแบบนี้ได้อย่างง่ายดายแล้ว

อย่างไรก็ตาม สำหรับข้าฯ แล้ว เมื่อพิจารณาจากในช่วงเวลาที่ผ่านมาทั้งหมด การที่พวกอิควานสีเทาได้แอบอ้าง “อัลอิญาซะฮฺ” จากชัยคฺบูคุบซะฮฺที่รับจากอัลฆุมารีย์ﷺอีกทีเพื่อมาหลอกลวงชาวบ้านให้หลงเชื่อใน “ตนเอง” ขณะเดียวกันกับที่ไม่ยอมบอกสังคมว่าทั้งสองชัยคฺข้างต้นมีจุดยืนในการต่อต้านอัลอะชาอิเราะฮฺมากมายเพียงใด ซ้ำร้ายไปกว่านั้นพวกเขากลับไม่ยอมแจ้งต่อสังคมว่า ชัยคฺบูคุบซะฮฺเองก็ได้ประกาศตัดขาดกับอัลฮาฟิซฺ อัลฆุมารีย์ไปแล้วในตอนท้ายชีวิต

ข้อมูลเพียงแค่นี้ก็บอกอะไรได้แล้วว่า พวกอิควานทางสีเทานั้น “โกหกอ่านไม่หมด” และ “มีพฤติกรรมที่ไม่ละอายแก่ใจตน” จนเป็นที่ประจักษ์ซ้ำซากแก่ทุกสายตาที่ยังไม่ถูกพิษแห่งความตะอัสสุบครอบงำ

นับจากนี้ไปข้าฯ จะรอดูว่า การที่พระครูอิควานเทาได้คุยโม้โชว์สรรพคุณทางวิชาการของตนเองนั้น ท้ายที่สุดมันจะออกมาในทิศทางใด และข้าฯ ขอเชื้อเชิญผู้ศรัทธาทุกคนให้มาร่วมเฝ้ามองดูกันว่า วิชาการที่จะถูกนำเสนอจากพระครูอิควานเทาจะมีอะไรคลาดเคลื่อน, มั่วนิ่มและจะเฉไฉไปในทิศทางใดอีก

อย่างไรก็ตามแต่ การที่พวกเขาคิดจะเริ่มคุยเรื่องอัลฮาฟิซฺ อัลฆุมารีย์ได้นี้ ก็นับเป็นวิวัฒนาการของกลุ่มอิควานสีเทาในบ้านเราก้าวหนึ่งแล้ว ทว่าข้าฯ ขอบอกไว้ ณ ตรงนี้ก่อนเลยว่าหากพระครูอิควานเทาเสนอเนื้อหามั่วนิ่ม, ตอบไม่ตรงประเด็นและบิดเบือนดังที่เคยเป็นมานับครั้งไม่ถ้วน ข้าฯ ก็จะวิภาษต่อไปโดยไม่ถอยและจะเก็บรายละเอียดทุกเม็ดมาชำแหละอย่างแน่นอน อินชาอัลลอฮฺ

۞ ۞ เพียงแค่ใบอิญาซะฮฺของตัวเองก็ยังอ่านไม่หมด!

สาสน์ของข้าพเจ้าที่ได้เขียนส่งไปถึง “พระครูอิควานเทา” จากบทความก่อนหน้านี้ทำให้ข้าฯ ต้องพบกับความผิดหวังซ้ำซาก กล่าวคือพระครูอิควานเทาไม่ได้ตอบรับที่จะชี้แจง

ทางวิชาการในประเด็นนี้แต่อย่างใด กลับกันพระครูอิควานเทายังแสดงความเถื่อนถ่อยออกมาด้วยการคุยโวและพูดจาดูถูกข้าฯ ในทำนองว่า ตัวเขารู้จักท่านอัลฺษุมารีย์มาไม่ต่ำกว่า 20 ปี นับตั้งแต่สมัยที่ข้าฯ ยังอาบน้ำยกฮะดัษไม่เป็น! และนี่ก็คือความจองหองอันเป็นลักษณะประจำตัวของเขามาตลอด!

ความจริงแล้ว ข้าฯ ไม่ควรตั้งความหวังอะไรเรื่องวิชาจากพระครูอิควานเลยตั้งแต่แรก เพราะที่เขาบอกว่าตนเองรู้จักอัลฺษุมารีย์มาตั้งแต่ 20 ปีก่อนนั้น ดูเหมือนคงรู้จักเพียงแค่ "ชื่อ" เพราะนอกเหนือจากนั้นก็คงไม่รู้จักอะไรเลย! และที่พระครูอิควานอ้างว่า "ตนเองไม่ได้พูดถึงเขา เพราะเขาเป็นศูฟีย์" ก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความปลิ้นปล้อนของเขา เพราะในขณะเดียวกันตัวของพระครูอิควานเทาก็หันไปพูดถึงท่านชัยคฺอับดุลฮัยยฺ อัลกิตตานีและท่านอิบนุอาชูร ไฉนเลยเขากลับพูดถึงทั้งสองท่านนี้ได้เล่า ก็ในเมื่อทั้งสองท่านนี้ก็เป็นศูฟีย์และอะชาอิเราะฮฺด้วยกันทั้งสิ้น!

ประเด็นสำคัญที่พระครูอิควานเทาตนนี้พยายามกลบเกลื่อนคือ ในยามที่เขาหยิบใช้ใบอิญาซะฮฺมาหากินล้างสมองลูกศิษย์ เขากลับสำรอกเสียดิบดีว่าใบอิญาซะฮฺฉบับนี้รับทอดมาจากท่านอัลฮาฟิซฺ อัลกะบีร อัลฺษุมารีย์มาต่ออีกที ไฉนเลยเวลาจะสมอ้างหลอกคนให้เชื่อถือในบารมีของตนเอง ก็อ้างได้แบบหน้าด้านไร้ยางอาย ครั้นเมื่อถูกถามหาความรับผิดชอบกลับตอบมาว่า "อัลฺษุมารีย์เป็นศูฟีย์" กลบเกลื่อนไปเสียแทน!

นั่นก็หมายความว่า ที่ผ่านมาหลายสิบปี ตนเองหากินอยู่กับใบรับรองและสายรายงานของเหล่าศูฟีย์ทั้งสิ้น พวกลูกหาบเองก็พลอยโดนหลอกตามกันไปโดยหารู้ไม่ว่าอาจารย์ของตนมีสายซะนัด (สายรายงาน) ของเหล่าปราชญ์ศูฟีย์

สำหรับความผิดเพี้ยนของอัลฺษุมารีย์ที่พระครูอิควานรายนี้เสนอมาโดยไปคัดลอกมาจากเว็บบอร์ดนั้น ข้าฯ ได้นำเสนอไปหมดแล้วในบรรยายของข้าฯ ข้อมูลที่พระครูอิควานนำเสนอมานี่ไม่ต่างอันใดกับการนำเสนอของเด็กน้อยที่เพิ่งมีญุนุบเสียเหลือเกิน มันประหนึ่งเหมือนคนเพิ่งเรียนรู้การยกฮะดัษ ดังที่จะเห็นได้ว่าข้อมูลที่เขาเสนอมาก็เป็นเพียงการค้นคว้าจากกูเกิลอันเป็นประเภทหนึ่งของงานหยาบในทางวิชาการ

อัลฺมุมารีย์ คือศัตรูของอัลลอฮฺและเราะซูล (ดังคำพูดของชัยคฺบูคุบซะฮฺ) ซึ่งในตัวของเขามีความผิดเพี้ยนปรากฏให้เห็นหลายประการ นอกจากนี้ยังแสดงออกอย่างชัดเจนถึงความเป็นศัตรูต่อนักวิชาการซะละฟีย์หลาย ๆ ท่าน ทั้งที่ข้าฯ ได้เคยนำเสนอรายละเอียดไปบ้างแล้วในบรรยายของข้าฯ

สำหรับการที่ข้าฯ เรียกขานตัวของท่านด้วยยศทางวิชาการว่า “อัลฮาฟิซฺ” นั่นก็เพราะเป็นการเรียกตามใบอิญาซะฮฺหากินของพระครูอิควานเทาเสียเอง สำคัญไปกว่านั้นการเรียก “อัลฮาฟิซฺ” เป็นการตอกย้ำฐานะที่เสมอเท่าอิบนุฮะญัรของเขาจากในสายตาของฝั่งอัลอะชาอิเราะฮ์ที่เป็นคู่ขัดแย้งกับซะละฟีย์

สิ่งนี้บ่งชี้เลยว่า พระครูอิควานเทา ไม่รู้ ก.ข. อะไรเลยว่าข้าฯ กำลังทำอะไร ลำพังเพียงแค่ความไม่รู้ยังไม่ร้ายแรงเท่ากับการ “เสนอหน้า” เข้ามาสอดกลางวงพิพาทนี่แหละ พฤติกรรมของเขาประการนี่มากกว่าที่นับเป็น “การไม่อ่านหนังสืออย่างแท้จริง” ไม่ใช่เพียงแค่ “อ่านไม่หมด” หากแต่เป็น “การไม่อ่านหนังสือ” เลยตั้งแต่ต้น

ข้าฯ ขอพูดตรงนี้ให้เกิดความชัดเจนว่า อัลฺมุมารีย์ ไม่ได้มีอิทธิพลต่อข้าฯ ในทางวิชาการและการอ้างอิง คนที่มีอิทธิพลข้าฯ คือชัยคฺอัลบานีย์ และตัวของอัลฺมุมารีย์ก็คือคู่ขัดแย้งทางวิชาการของท่านอีกด้วย เพราะฉะนั้นอัลฺมุมารีย์มีอิทธิพลต่อข้าฯ ในแง่ของการตระหนักรู้ว่าอะชาอิเราะฮฺหลงผิดและอิควานสีเทาลวงหลอกสังคมอย่างไร

ถึงบัดนี้แล้ว พระครูอิควานจะบอกลูกศิษย์ได้หรือยังว่าใบอิญาซะฮฺที่เอามาหากินสร้างเครดิตแก่ตนเองนั้น แท้ที่จริงแล้ว คือใบอิญาซะฮฺที่มีสถานะที่ขาดตอนในทางความรู้ไปจนหมดแล้ว พระครูอิควานเทาอย่าอ้างชัยคฺอาศิม อัรก็อรยูตีย์เสียเลย ข้าฯ พูดคุยเรื่องเหล่านี้กับท่านชัยคฺไปจนหมดแล้ว ตัวของท่านชัยคฺ ดร.ศอดิก ผู้จัดพิมพ์หนังสือ “สัมมุลอะชาอิเราะฮฺวัลมุตะกัลลิมีนวัลฟะลาซิฟะฮฺ” (หนังสือรวบรวมข้อเขียนของอัลฺมุมารีย์ที่ประณามกลุ่มอัลอะชาอิเราะฮฺ) ก็เป็นเพื่อนร่วมงานจากมหาวิทยาลัยเดียวกันกับชัยคฺอาศิมอีกด้วยตามที่ท่านได้เคยบอกข้าฯ ไว้ ส่วนท่านชัยคฺอะลีย์ อัลฮะละบีย์ﷺผู้จัดพิมพ์ตำราของอัลฺมุมารีย์ที่ได้ตอบโต้อัลเกาษะรีย์ ก็เป็นศิษย์พี่ของชัยคฺอาศิมเองอีก

ข้าฯ เป็นคนถามชัยคฺอาศิมในเรื่องเหล่านี้ด้วยตัวเอง และข้าฯ ก็ได้เล่าให้ชัยคฺอาศิมทราบไปแล้วว่า ข้าฯ อ้างอิงข้อเขียนของอัลฆุมารีย์ﷺมาในฐานะอาวุธที่ "บีบคั้น" ฝ่ายอะชาอิเราะฮฺเมืองไทย ตัวท่านชัยคฺอาศิมเองก็ไม่ได้ตำหนิอะไรต่อสิ่งที่ข้าฯ กระทำ อีกทั้งตัวของชัยคฺยังแนะนำให้ข้าฯ แปลหนังสือของชัยคฺเป็นภาษาไทยเพิ่มเติมอีกด้วย

สิ่งที่พระครูอิควานจำต้องรู้ไว้ก็คือ ท่านชัยคฺอาศิมได้ตำหนิไว้อย่างรุนแรงต่อพวกอิควานและคนที่ด่าทอเหล่าผู้รู้ซะละฟีย์ ข้อมูลส่วนนี้ไม่รู้พอจะช่วยให้พระครูอิควานหายโง่ลงบ้างได้หรือไม่

ข้าฯ ขอสรุปตรงนี้ว่า หัวหน้าแก๊งอิควานทางสีเทา "ไม่ได้อ่านอะไรเลย" และข้าฯ เรียนรู้วิธีการยกฮะดีษตั้งแต่สมัยเรียนตาดีกา (ป.4) มันเกินกว่า 20 ปีแล้ว พระครูอิควานเทาหัดมีความละอายเสียบ้าง จงอย่าทำตัวกักขฬะเยี่ยงนี้ เพราะเพียงแค่คุณโง่เขลาอย่างเดียวก็น่าอนาถใจเสียเหลือเกินแล้ว

ฐานะทางวิชาการของอัลฆุมารีย์และการท้าทายของชัยคฺอัลบานีย์ﷺ

ข้าฯ มีโอกาสได้อ่านวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกสาขาฮะดีษของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในโมร็อกโกซึ่งถูกเขียนขึ้นโดย ดร.ฟัดวาย์ บันกีรอน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ถูกตีพิมพ์ขึ้นในชื่อ "มันฮะฌุนนักดิลฮะดีษีย์วะตัฏบีกอตุฮุบัยนัลอะอิมมะฮฺฌะลาลิดีนอุซซุยูฏีย์วะอับดิรเราะอูฟอัลมุนาวีย์วะอะฮฺมัดบินอัศศิดดี้กอัลฆุมารีย์" (แนวทางของการวิภาษในเชิงศาสตร์ฮะดีษและการบังคับใช้แนวทางดังกล่าวระหว่างสามนักวิชาการคืออัซซุยูฏีย์, อัลมุนาวีย์และอัลฆุมารีย์)

สาระสำคัญประการหนึ่งจากวิทยานิพนธ์ชุดนี้คือ จากการศึกษาของ ดร.ฟัดวาย์ ท่านได้ให้ข้อสรุปออกมาว่า ท่านอะฮฺมัด บินอัศศิดดี้ก อัลฆุมารีย์ﷺเป็นนักวิชาการร่วมสมัยที่มีความรู้ในระดับที่สามารถเข้าคำนิยาม "ที่พอดีที่สุด" ของคำว่า "อัลฮาฟิซฺ" ได้ในทางปฏิบัติ[428] โดยทั้งนี้ ดร.ฟัดวาย์ ได้อ้างอิงคำกล่าวของอัชชัยคฺ อับดุลลอฮฺ อัตตะลีดีย์ﷺที่เรียก

[428] ดร.ฟัดวาย์ บันกีรอน ระบุว่า เงื่อนไขของการเป็นนักฮะดีษระดับ "อัลฮาฟิซฺ" ตามคำนิยามนี้ประกอบไปด้วย 3 เงื่อนไข คือ 1) จดจำตัวบทฮะดีษได้มากถึงสองหมื่นบทเป็นอย่างน้อย 2) จดจำสายรายงานของทั้งสองหมื่นบทได้และสามารถจำแนกฮะดีษที่เศาะฮีฮฺออกจากฮะดีษที่บกพร่องได้ 3) รู้จักลำดับชั้น

อัลฌุมารีย์ว่า "อัลฮาฟิซฺ" ตลอดจนความสามารถในการอิมลาอ์[429]และการวิภาษฮะดีษซึ่งปรากฏอยู่ในตำราทั้งหลายของอัลฌุมารีย์ﷺมาเป็นหลักฐานในการชี้ชัดสถานะความเป็น "อัลฮาฟิซฺ" ในตัวของอัลฌุมารีย์[430] นอกจากนี้อดีตมุฟตีย์ใหญ่แห่งอียิปต์อย่าง ชัยคฺมุฮัมมัด บุคีฏ อัลมุฏีอีย์ﷺก็ได้เคยยกย่องอัลฌุมารีย์ว่าเป็น "ฮาฟิซฺ ผู้รอบรู้ในศาสตร์ฮะดีษเพียงคนเดียวในยุคสมัยนั้น" ขณะที่ชัยคฺอะฮฺมัด มุรซีย์ก็ได้สรรเสริญเขาว่าเป็น "มุจตะฮิดมุฏลัก"[431]

อย่างไรก็ตามแต่ ผู้ทำวิทยานิพนธ์ดูเหมือนจะตกสำรวจ เลยทำให้ขาดการนำเสนอเพิ่มเติมว่าตัวท่านชัยคฺอับดุลลอฮฺ อัตตะลีดีย์เองนี่แหละที่ได้กล่าวว่า เมื่อเปรียบเทียบกับชัยคฺอัลบานีย์ﷺแล้ว ผู้ที่มีใจเป็นธรรมย่อมเห็นได้เลยว่าชัยคฺอัลบานีย์ﷺนั้นมีความรู้ในศาสตร์ฮะดีษอย่างครบเครื่องทุกแขนงย่อยของมันและความแตกฉานของชัยคฺอัลบานีย์นั้นก็ไต่ระดับขึ้นไปอยู่เหนืออัลฌุมารีย์และนักฮะดีษคนอื่นในยุคเดียวกันหมดแล้ว

ท่านชัยคฺอับดุลลอฮฺ มุฮัมมัด อัชชัมรอนีย์ได้กล่าวว่า หนังสือเล่มแรกที่ชัยคฺอัลบานีย์เขียนขึ้นในชีวิตของท่าน อาจจะเป็นหนังสือที่ชื่อ "ตะฮฺสี้รุซซาญิดมินอิตติคอสิลกุบู้รมะซาญิด"[432]

หนังสือเล่มแรกของชัยคฺอัลบานีย์ชิ้นนี้ คือหนังสือที่วิพากษ์ข้อเขียนของอัลฌุมารีย์ในประเด็นเรื่องการสนับสนุนการปลูกสร้างอาคารทับลงกุโบร์และการละหมาดในกุโบร์ ชัยคฺ

(เฏาะบะกอต) ของผู้รายงานฮะดีษแต่ละคนและรู้จักสภาพของพวกเขา โดยเป็นการรู้จักพวกเขาทีละระดับชั้นของเหล่าผู้รายงานเลย ในมิติที่ว่า ผู้รายงานที่อัลฮาฟิซฺไม่รู้จักนั้นมีน้อยกว่าที่เขารู้จัก

[429] การอ่านฮะดีษและสายรายงานด้วยด้วยความจำให้แก่สานุศิษย์ฟังในมัจลิซการอ่านฮะดีษ

[430] ฟัดวาย์ บันกีรอน, *มันฮะญุนนักดิลฮะดีษีย์วะตัฏบีกอตุฮุบัยนัลอะอิมมะฮฺญะลาลิดีนอุซซุยูฏีย์วะอับดิรเราะอูฟ อัลมุนาวีย์วะอะฮฺมัดบินอัศศิดดี้กอัลฌุมารีย์* (บัยรูต: อาละมุลกุตุบลิฏฏิบาอะฮฺวันนัชริวัตเตาซีอฺ, 1432), หน้า 191.

[431] ฟัดวาย์ บันกีรอน, *มันฮะญุนนักดิลฮะดีษีย์วะตัฏบีกอตุฮุบัยนัลอะอิมมะฮฺญะลาลิดีนอุซซุยูฏีย์วะอับดิรเราะอูฟ อัลมุนาวีย์วะอะฮฺมัดบินอัศศิดดี้กอัลฌุมารีย์*, หน้า 42-43.

[432] อับดุลลอฮฺ มุฮัมมัด อัชชัมรอนีย์, *ษะบะตุมุอัลละฟาติลมุฮัดดิษิลกะบีรอัลอิมามมุฮัมมัดนาศิริดดีน อัลอัลบานีย์*, หน้า 40, 43. หนังสือเล่มนี้เป็นการปรับปรุงและเพิ่มเติมใหม่โดยชัยคฺอัลบานีย์จากข้อเขียนเดิมที่มีชื่อว่า "อัศเศาะลาตุฟิลมะซาญิดอัลมับนียะฮฺอะลัลกุบู้ร"

อัลบานีย์ระบุไว้เองว่าท่านได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นครั้งแรกเมื่อปลายปี ฮ.ศ.1377 (ค.ศ. 1958) และได้เพิ่มเติมเนื้อหาเข้าไปใหม่ในฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2[433] นั่นหมายความว่าท่านตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นครั้งแรกสู่โลกวิชาการเมื่อตอนที่ท่านยังมีอายุเพียงแค่ 45 ปีและเป็นช่วงเวลาราว 3 ปีก่อนอัลฆุมารีย์จะเสียชีวิตลงในปี ฮ.ศ.1380

สาระสำคัญหนึ่งที่ได้รับจากตำราชุดนี้คือ หนังสือของอัลฆุมารีย์ที่สนับสนุนเรื่องกุโบร์นี้ คือบททดสอบของประชาชาติอิสลามและในยุคของท่านตอนนั้น ดังที่ชัยคฺอัลบานีย์ﷺได้กล่าวไว้ว่า

هُوَ الشَّيْخُ أَبُو الفَيْضِ أَحْمَدُ الصِّدِّيقِ الغُمَارِيُّ فِي كِتَابِهِ المُسَمَّى «إِحْيَاءُ المَقْبُورِ مِنْ أَدِلَّةِ اسْتِحْبَابِ بِنَاءِ المَسَاجِدِ وَالقِبَابِ عَلَى القُبُورِ»! وَهَذَا الكِتَابُ مِنْ أَغْرَبِ مَا ابْتُلِيَ بِهِ المُسْلِمُونَ فِي هَذَا العَصْرِ، وَأَبْعَدُ مَا يَكُونُ عَنِ البَحْثِ العِلْمِيِّ النَّزِيهِ، فَإِنَّ المُؤَلِّفَ يَدَّعِي تَرْكَ التَّقْلِيدِ وَالعَمَلَ بِالحَدِيثِ الشَّرِيفِ! فَقَدِ التَقَيْتُ بِهِ مُنْذُ بِضْعَةِ أَشْهُرٍ فِي المَكْتَبَةِ الظَّاهِرِيَّةِ، وَظَهَرَ لِي مِنَ الحَدِيثِ الَّذِي جَرَى بَيْنِي وَبَيْنَهُ أَنَّهُ عَلَى مَعْرِفَةٍ بِعُلُومِ الحَدِيثِ، وَأَنَّهُ يَدْعُو لِلاجْتِهَادِ، وَيُحَارِبُ التَّقْلِيدَ مُحَارَبَةً لَا هَوَادَةَ فِيهَا، وَلَهُ فِي ذَلِكَ بَعْضُ المُؤَلَّفَاتِ كَمَا قَالَ لِي، وَلَكِنَّ الجَلْسَةَ كَانَتْ قَصِيرَةً لَمْ تُمَكِّنِّي مِنْ أَنْ أَعْرِفَ اتِّجَاهَهُ فِي العَقِيدَةِ، وَإِنْ كُنْتُ شَعَرْتُ مِنْ بَعْضِ فَقَرَاتٍ مِنْ حَدِيثِهِ أَنَّهُ خَلَفِيٌّ صُوفِيٌّ، ثُمَّ تَأَكَّدتُ مِنْ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ قَرَأْتُ لَهُ هَذَا الكِتَابَ وَغَيْرَهُ، حَيْثُ تَبَيَّنَ لِي أَنَّهُ يُحَارِبُ أَهْلَ التَّوْحِيدِ، وَيُخَالِفُهُمْ فِي عَقِيدَتِهِمْ مُخَالَفَةً شَدِيدَةً، وَيَقُولُ بِالبِدْعَةِ الحَسَنَةِ، وَيَنْتَصِرُ لِلْمُبْتَدِعَةِ! وَلَمْ يَسْتَفِدْ مِنْ دَعْوَاهُ الاجْتِهَادَ إِلَّا الانْتِصَارَ لِلْأَهْوَاءِ وَأَهْلِهَا، كَمَا يَفْعَلُ مُجْتَهِدُو الشِّيعَةِ تَمَامًا! وَإِنْ شِئْتَ دَلِيلًا عَلَى مَا أَقُولُ، فَحَسْبُكَ بُرْهَانًا عَلَى ذَلِكَ هَذَا الكِتَابُ «...المَقْبُورُ»! فَإِنَّهُ قَبَرَ كُلَّ الأَحَادِيثِ المُتَوَاتِرَةِ فِي تَحْرِيمِ بِنَاءِ المَسَاجِدِ عَلَى القُبُورِ الَّذِي قَالَ بِهِ الأَئِمَّةُ الفُحُولُ بِلَا خِلَافٍ يُعْرَفُ بَيْنَهُمْ،

"เขาผู้นั้นก็คือ ชัยคฺอบุลฟัยฎ อะฮฺมัด อัศศิดดี๊ก อัลฆุมารีย์ ในหนังสือของเขาที่ชื่อว่า *อิฮฺยาอุลมักบู้รฯ* และหนังสือเล่มนี้ถือเป็นหนึ่งในสิ่งที่แปลกประหลาดที่สุดของสิ่งที่มุสลิมในยุคนี้ต้องประสบพบเจอ และเป็นสิ่งที่ห่างไกลที่สุดจากบรรทัดฐานของการวิจัยทางวิชาการที่

433 มุฮัมมัด นาศิรุดดีน อัลอัลบานีย์, *ตะฮฺสี้รุซซาญิดมินอิตติคอสิลกุบู้รมะซาญิด*, หน้า 4.

เที่ยงธรรม เพราะแท้จริงแล้วผู้เขียน (อัลฆุมารีย์) อ้างว่าตนเองนั้นละทิ้งการปฏิบัติตามอย่างตาบอด (ตักลีด) และยึดถือปฏิบัติตามฮะดีษอันทรงเกียรติ ซึ่งข้าฯ เองเคยพบกับเขาเมื่อหลายเดือนก่อน ณ หอสมุดอัศศอฮิรียะฮฺ และจากการสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างข้าฯ กับเขานั้น ก็ปรากฏให้เห็นแก่ข้าฯ ว่าเขามีความรู้ในศาสตร์ทั้งหลายแห่งศาสตร์ฮะดีษ และเขาเรียกร้องไปสู่การวินิจฉัยด้วยตนเอง (อิจติฮาด) ทั้งยังเปิดศึกต่อต้านการตักลีดอันเป็นการเปิดศึกที่ไม่ลดราวาศอกเลย และตัวเขานั้นก็มีผลงานเขียนบางส่วนในด้านนั้นตามที่เขาได้บอกกับข้าฯ แต่ทว่าการนั่งสนทนาในครั้งนั้นสั้นเกินกว่าจะทำให้ข้าฯ ล่วงรู้ถึงแนวทางของเขาในเรื่องหลักศรัทธา และแม้ว่าข้าฯ จะสัมผัสได้จากบางประโยคจากการสนทนาของเขาว่าตัวเขานั้นคือผู้ที่ถือตามชาวเคาะลัฟซึ่งฝักใฝ่แนวคิดศูฟีย์ ต่อมา ข้าฯ ก็เกิดความมั่นใจขึ้นจากตัวความรู้สึกนั้นภายหลังจากที่ข้าฯ ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ของเขาและเล่มอื่น ๆ ซึ่งประจักษ์แก่ข้าฯ ว่าเขาได้เปิดศึกสงครามต่อชาวเตาฮีดและขัดแย้งกับหลักความเชื่อของพวกเขาอันเป็นความขัดแย้งที่รุนแรง ทั้งยังมีทัศนะในเรื่องเรื่องอุตริกรรมที่ดีและปกป้องสนับสนุนผู้ทำอุตริกรรมในศาสนา และเขาไม่ได้รับประโยชน์จากการกล่าวอ้างของเขาในเรื่องการวินิจฉัย (อิจติฮาด) เลย นอกจาก (เขารับประโยชน์เอาจากในเรื่อง) การสนับสนุนอารมณ์ใฝ่ต่ำและพวกตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ เช่นเดียวกับที่เหล่านักวินิจฉัยของพวกชีอะฮฺกระทำกันไปโดยไม่มีผิดเพี้ยน! และหากท่านต้องการหลักฐานในสิ่งที่ข้าฯ กล่าวมานี้ เช่นนั้นก็เพียงพอแล้วที่จะใช้หนังสือเล่มที่ชื่อ 'อัลมักบูร' นี้เป็นข้อพิสูจน์ เพราะเขาได้ฝัง (ทำลาย) บรรดาฮะดีษที่มีสายรายงานมากมาย (มุตะวาติร) ทั้งหมดที่ว่าด้วยเรื่องการห้ามสร้างมัสยิดบนกุบูร อันซึ่งบรรดาอิมามผู้เป็นแกนนำทางวิชาการได้กล่าวถึงสิ่งนี้ไว้โดยไม่มีข้อขัดแย้งใด ๆ ซึ่งเป็นที่รู้กันในหมู่พวกเขา"[434]

ฟิตนะฮฺของการปลูกสร้างอาคารลงบนกุโบร์และการละหมาดในกุโบร์นี้ ได้แพร่สะพัดไปทั่วหลายมุมเมืองของประชาชาติอิสลาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนส่วนใหญ่นั้นไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย พวกเขาจึงตกอยู่ในความประมาทเลินเล่อและมองข้ามมันไปตลอดจนไม่รู้

[434] มุฮัมมัด นาศิรุดดีน อัลอัลบานีย์, *ตะฮฺสีรุซซาญิดมินอิตติคอสิลกุบู้รมะซาญิด*, หน้า 74-75 เชิงอรรถที่ 1.

ถึงสัจธรรม ปัญหาทั้งหมดนี้ล้วนเกิดจาก การนิ่งเงียบไม่ทำหน้าที่ของคนรู้ศาสนา ยกเว้นคนจำนวนน้อยเท่านั้น ดังที่ชัยคฺอัลบานียฺﷺได้กล่าวไว้ว่า

وَقَدْ كُنْتُ ذَكَرْتُ فِي مُقَدِّمَةِ الطَّبْعَةِ الأُولَى أَنَّ مَوْضُوعَ الرِّسَالَةِ يَنْحَصِرُ فِي أَمْرَيْنِ هَامَّيْنِ جِدًّا:

الأَوَّلُ: حُكْمُ بِنَاءِ المَسَاجِدِ عَلَى القُبُورِ.

الثَّانِي: حُكْمُ الصَّلَاةِ فِي هَذِهِ المَسَاجِدِ.

وَإِنِّي آثَرْتُ البَحْثَ فِيهِمَا، لِأَنَّ بَعْضَ النَّاسِ خَاضُوا فِيهِمَا بِغَيْرِ عِلْمٍ، وَقَالُوا مَا لَمْ يَقُلْهُ مِنْ قَبْلِهِمْ عَالِمٌ، لَا سِيَّمَا وَأَكْثَرُ النَّاسِ لَا مَعْرِفَةَ عِنْدَهُمْ فِيهِ مُطْلَقًا، فَهُمْ فِي غَفْلَةٍ عَنْهُ سَاهُونَ وَلِلْحَقِّ جَاهِلُونَ، وَيَدْعَمُهُمْ فِي ذَلِكَ سُكُوتُ العُلَمَاءِ عَنْهُمْ - إِلَّا مَنْ شَاءَ اللهُ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ - خَوْفًا مِنَ العَامَّةِ، أَوْ مُدَاهَنَةً لَهُمْ فِي سَبِيلِ الحِفَاظِ عَلَى مَنْزِلَتِهِمْ فِي صُدُورِهِمْ، مُتَنَاسِينَ قَوْلَ اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ البَيِّنَاتِ وَالهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ (٧) وَقَوْلَهُ : «مَنْ كَتَمَ عِلْمًا أَلْجَمَهُ اللهُ يَوْمَ القِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ». وَكَانَ مِنْ نَتِيجَةِ هَذَا السُّكُوتِ وَذَلِكَ الْجَهْلِ، أَنْ آلَ الْأَمْرُ إِلَى ارْتِكَابِ كَثِيرٍ مِنَ النَّاسِ مَا حَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَلَعَنَ فَاعِلَهُ، كَمَا سَيَأْتِي بَيَانُهُ، وَلَيْتَ الْأَمْرَ وَقَفَ عِنْدَ هَذَا الْحَدِّ! بَلْ صَارَ بَعْضُهُمْ يَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ تَعَالَى بِذَلِكَ! فَتَرَى كَثِيرًا مِنْ مُحِبِّي الْخَيْرِ وَعِمَّارَةِ الْمَسَاجِدِ مِنْهُمْ، يُنْفِقُ أَمْوَالًا طَائِلَةً لِيُقِيمَ لِلهِ مَسْجِدًا، لَكِنَّهُ يُعِدُّ فِيهِ قَبْرًا، يُوصِي أَنْ يُدْفَنَ فِيهِ بَعْدَ مَوْتِهِ!

“และข้าฯ ได้เคยระบุไว้ในบทนำของการพิมพ์ครั้งแรกว่า เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้จำกัดอยู่ในประเด็นสำคัญมาก 2 ประการด้วยกัน คือ: หนึ่ง: ฮุก่ม (ข้อชี้ขาดทางศาสนา) ของการสร้างมัสยิดบนหลุมศพ สอง: ฮุก่มของการละหมาดในมัสยิดเหล่านั้น และสาเหตุที่ข้าฯ เลือกเจาะลึกในสองประเด็นนี้ ก็เพราะมีผู้คนบางกลุ่มได้ถลำลึกเข้าไปวิพากษ์วิจารณ์โดยปราศจากความรู้ และกล่าวอ้างในสิ่งที่ไม่มีนักวิชาการคนใดก่อนหน้าพวกเขาเคยกล่าวไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้เลยแม้แต่น้อย พวกเขาจึงตกอยู่ในความประมาทพลั้งเผลอต่อเรื่องนี้และโง่เขลาไม่รู้สัจธรรม **และการนิ่งเงียบของเหล่าอุละมาอ์ที่มีต่อพวกเขาก็ได้เข้าไปสนับสนุนพวกเขาให้จมดิ่งลงไปในสภาพการณ์เหล่านั้นเพิ่มขึ้นไปอีก ยกเว้นผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ และพวกเขา (ที่ไม่นิ่งเฉย) ก็มีจำนวนน้อยนิดเหลือเกิน**

ทั้งนี้เป็นเพราะความกลัวต่อกระแสสังคมหรือการประนีประนอมกับสังคมเพื่อรักษาตำแหน่งแห่งหนในใจของชาวบ้าน โดยที่พวกเขาพยายามแสร้งลืมดำรัสของอัลลอฮฺ (ผู้ทรงจำเริญและสูงส่ง) ที่ว่า

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٥٩﴾ البقرة: ١٥٩

"แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังหลักฐานอันชัดเจนและข้อแนะนำอันถูกต้องที่เราได้ประทานลงมา หลังจากที่เราได้ชี้แจงมันแก่ผู้คนไว้ในคัมภีร์แล้วนั้น ชนเหล่านี้แหละที่อัลลอฮฺจะทรงสาปแช่งพวกเขา และบรรดาผู้สาปแช่งก็จะสาปแช่งพวกเขาด้วย" (2:159) และแสร้งลืมคำพูดของท่านนบีﷺที่ว่า: *'ผู้ใดที่ปกปิดความรู้ (ที่จำเป็น) อัลลอฮ์จะทรงสวมบังเหียนให้แก่เขาด้วยบังเหียนจากไฟนรกในวันกิยามะฮฺ'*

และจากผลลัพธ์ของการนิ่งเงียบและความโง่เขลาดังกล่าวนั้นเอง เรื่องราวได้ลุกลามไปถึงขั้นที่ผู้คนจำนวนมากกระโจนเข้าไปกระทำในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้ามและทรงสาปแช่งผู้กระทำ ดังที่จะมีรายละเอียดในเรื่องนี้ต่อไป และหากเพียงแค่เรื่องราวมันหยุดลงที่ขีดจำกัดนี้ก็คงจะดี! แต่มันกลับกลายเป็นว่าคนบางกลุ่มใช้สิ่งนั้นเป็นสื่อในการสร้างความใกล้ชิดกับอัลลอฮฺผู้สูงส่งเสียอย่างนั้น! ท่านจึงได้เห็นคนจำนวนมากจากผู้ที่รักในความดีและรักการบำรุงเหล่ามัสยิดทั้งหลายในหมู่พวกเขาทุ่มเททรัพย์สินมหาศาลเพื่อสร้างมัสยิดถวายแด่อัลลอฮฺ แต่ทว่าเขากลับจัดเตรียมหลุมศพไว้ในมัสยิดนั้นโดยสั่งเสียให้ฝังร่างของตนเองไว้ข้างในมัสยิดหลังจากที่เขาเสียชีวิตไปแล้ว!"[435]

จากการค้นคว้าของข้าฯ ที่ผ่านมา กล่าวได้ว่าแทบไม่มีมีผู้รู้คนใดในยุคสมัยนั้นที่ลุกขึ้นมาตอบโต้อัลซุมารีย์ในประเด็นนี้เลยนอกจากชัยคฺอัลบานีย์ﷺเป็นผู้แรก การนิ่งเงียบของผู้รู้ศาสนาในประเด็นนี้ล้วนเกิดจากความกลัวที่มีต่อประชาชนหรือไม่ก็รักษาตำแหน่งในโลก

---

[435] มุฮัมมัด นาศิรุดดีน อัลอัลบานีย์, *ตะฮฺสี้รุซซาญิดมินอิตติคอสิลกุบู้รมะซาญิด*, หน้า 7-9.

ใบนี้ อย่างไรก็ตามแต่ จากจุดเริ่มต้นที่ชัยคฺอัลบานีย์ﷺได้ลุกขึ้นมาท้าทายอัลฺมุมารีย์นี่เอง การดะอฺวะฮฺอัซซะละฟียะฮฺที่โดดเด่นที่สุดในศตวรรษที่ 13-14 ของอิสลามจึงได้เริ่มต้นขึ้น!

เรื่องราวทั้งหมดตามที่กล่าวมานี้ ทำให้ข้าฯ สังเวชสลดใจต่อกลุ่มอิควานเทาในประเทศไทยยิ่งนัก นั่นเพราะว่าพวกเขาโหนทั้ง "อิญาซะฮฺ" ของอัลฺมุมารีย์และอิญาซะฮฺหนังสือของชัยคฺอัลบานีย์ที่มอบให้แก่ชัยคฺบูคุบซะฮฺ พวกเขาโหนมันขึ้นตบตาเหล่าสานุศิษย์ผู้น่าสงสารด้วยคำโฆษณาชวนเชื่อว่า พระครูอิควานเทาของพวกเขาสืบทอดสายโซ่ความรู้อย่างเที่ยงตรงกลับไปถึงอัลฺมุมารีย์และอัลบานีย์ ทั้งที่ทั้งสองท่านคือปฏิปักษ์กันอย่างชัดเจน!

อิควานเทากับการโหนนักปราชญ์ซะละฟีย์: กรณีชัยคฺบักรฺ อบูซัยดฺﷺ!

การ "โหน" นักปราชญ์ซะละฟีย์เป็นหนึ่งในพฤติกรรมที่เราสามารถพบเห็นได้บ่อยครั้งจากเหล่าผู้รู้แห่งสำนักอิควานสีเทา และหนึ่งในนักปราชญ์ที่ถูกนำมาห้อยโหนสนองอุดมการณ์อันมดเท็จของพวกเขามากที่สุด คือท่านอัลลามะฮฺ บักรฺ บินอับดิลละฮฺ อบูซัยดฺﷺ

ในความเห็นของข้าฯ สาเหตุที่พวกอิควานสีเทากระทำการโหนชัยคฺบักรฺﷺมากที่สุดในบรรดาเหล่าปราชญ์ซะละฟีย์นั้น คงมาจากการที่ท่านชัยคฺบักรฺ อบูซัยดฺﷺคือส่วนหนึ่งจากปราชญ์ซะละฟีย์อาวุโสและตัวท่านเองก็มีบทบาทในการคัดค้านข้อเขียนของท่านชัยคฺเราะบีอฺ อัลมัดเคาะลีย์ﷺโดยเฉพาะการปกป้องซัยยิด กุฏบฺﷺของชัยคฺบักรฺอันเป็นประเด็นที่เลื่องลือในโลกวิชาการ[436]

[436] ท่านอัลลามะฮฺ บักรฺ อบูซัยดฺﷺ(ฮ.ศ.1365-1429) คือหนึ่งในนักวิชาการซะละฟีย์อาวุโสในโลกร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงโด่งดังและยังเป็นหนึ่งในนักปราชญ์ที่ได้รับการยกย่องว่า คือผู้ทรงความรู้อันกว้างขวางประหนึ่งดังท่านอิบนุลก็อยยิมﷺของศตวรรษล่าสุด ท่านมีบทบาทในทางวิชาการอย่างมากมายต่อแนวทางอัซซะละฟียะฮฺ ทั้งการดำรงตำแหน่งเป็นประธานของคณะกรรมการถาวรเพื่อการวิจัยทางวิชาการและการตอบปัญหาศาสนา (อัลลัจนะฮฺอัดดาอิมะฮฺลิลบุฮูษอัลอิลมียะฮฺวัลอิฟตาอ์) และการเป็นสมาชิกของสภาอุละมาอ์อาวุโสแห่งซาอุดิอาระเบีย นอกจากนี้ ท่านยังมีผลงานหนังสือวิชาการมากกว่า 100 ชื่อซึ่งได้ทิ้งไว้เป็นมรดกอันทรงคุณค่าแก่ชนรุ่นหลังไม่รู้จบ รายละเอียดชีวิตของท่านทั้งหมดสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ใน